

140F

140
F

نام

نام خانوادگی

محل اقامت

صحح جمعه
۹۱/۱/۲۵

اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می شود.
امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

آزمون ورودی
دوره‌های دکتری (نیمه متاخر) داخل
در سال ۱۳۹۱

رشته‌های
الهیات - ادیان و عرفان (کد ۲۱۴۰)

نام و نام خانوادگی داوطلب:

مدت پاسخگویی: ۹۰ دقیقه

تعداد سوال: ۶۰

عنوان مورد امتحانی، تعداد و شماره سوالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سوال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی (زبان عربی، ادیان و عرفان)	۶۰	۱	۶۰

فروردین سال ۱۳۹۱

قیمت ۱۰۰۰ تومان

استفاده از ماسنین حساب مجاز نمی باشد.

حق جذب و تکمیل سوالات به از برگزاری آزمون برای تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی تنها با مجوز این سازمان مجاز می باشد و با متفاوتین یا از مغورات رفتار می شود.

■ ■ عین الأصح و الأنق في الترجمة أو التعريب أو المفهوم (١٠ - ١)

- ١- ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرَّسُولُونَ﴾:

- ١) محمد نیست مگر رسولی که رسولان پیش از او رفتند!
- ٢) محمد جز رسولی نیست که رسولان قبل از او گذشتند!
- ٣) محمد نیست جز رسولی که رسولانی قبل از او گذشتند!
- ٤) محمد فقط رسولی است که قبل از او رسولان نیز گذشتند!

- ٢- ﴿وَجَطَنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَتَّىٰ﴾:

- ٢) هر چیز را از آب زنده قرار داده‌ایم!
- ٤) هر چیز زنده‌ای را از آب قرار داده‌ایم!
- ٣) هر چیز زنده را بوسیله آب زنده کردیم!

- ٣- «لَمَّا ظَهَرَتْ هَذِهِ الْأَبْيَاتِ عَاتَبَ الْقَادِرَ بِاللَّهِ، وَكَانَ وَلِيًّا لِلْعَهْدِ، أَبْيَا أَحْمَدُ وَالَّذِي الشَّرِيفُ الرَّضِيُّ وَالْمَرْتَضِيُّ

أَخَاهُ!»:

- ١) وقتی این اشعار فاش شد، القادر بالله که ولیعهد احمد بود، پدر شریف رضی و برادر مرتضی را سرزنش نمود!
- ٢) چون این ابیات علی شد، القادر بالله که ولیعهد بود، ابو احمد پدر شریف رضی و مرتضی برادر او را سرزنش کردا
- ٣) آنگاه که اشعار را سراپید، ابا احمد پدر شریف الرضی و برادرش المرتضی مورد ملامت ولیعهد، القادر بالله واقع شدند!
- ٤) هنگامی که این ابیات را سراپید، القادر بالله ولیعهد را با خاطر ابواحمد پدر شریف رضی و مرتضی برادر او ملامت کردا

- ٤- عین الخطأ:

- ١) آین اخوانی الَّذِينَ رَكِبُوا طَرِيقَ:، كجایند یاران من که راه را طی کردد.
- ٢) وَمَضَوْا عَلَى الْحَقِّ، وَلَمْ يَنْظُرُوا هُمْ مِنْ إِخْرَانِهِمْ: وَبِ طَرِيقَ حق رفتند، كجایند همانندان آنان از یارانشان،
- ٣) الَّذِينَ تَعَاقَدُوا عَلَى الْمُنْتَهَىٰ:، که با یکدیگر بر مرگ عهد و پیمان بستند،
- ٤) وَلَمْ يَرُؤُوهُمْ إِلَى الْفَجْرَةِ؟! وَسَرَلَ آنَهَا بِهِ يَا فَاجْرَانَ انداختهشد؟!

- ٥- «فَالَّذِينَ حُبِسُوا فَقْلَتْ لِيْسَ بِضَارِي حَبْسِيِّ، وَأَيْ مَهْذُلٌ لَا يُغْمَدُ!». عین الصحيح:

- ١) گفتند چرا زندانی هستی! در جواب گفتم آسیب من از زندان نیست، زیرا هر تیغ هندوانی را نیز در نیام کنند!
- ٢) گفتند چه شده که محبوس هستی! گفتم آسیب من از حبس نیست، چه تیغ هندوانی را نیز گاهی در نیام کنند!
- ٣) مرا گفتند زندانی شده‌ای باسخ دادم که محبوس کردن من مرا آسیب نمی‌رساند، کدام تیغ هندی است که در غلاقش نکنند!
- ٤) مرا گفتند در حبس هستی! در جواب گفتم زندان من چه ضرری دارد، و کدام شمشیر هندی است که نتوان آن را از غلاف کشید!

- ۶ « و إذا سألك أن أراك حقيقة فاسمح و لا تجعل جوابيَّ لِنْ ترَى! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي الْمَفْهُومِ :
- (۱) آنگاه که خواستار رؤیت واقعی تو شوم، رخصتی ده و جواب تو، نفی ابدی به « لَنْ » نباشد!
 - (۲) اگر درخواست من به حقیقت دیدار تو باشد، رخصت بفرما و پاسخ مرا « لَنْ ترَى! » قرار مدها
 - (۳) هرگاه از تو بخواهم که حقیقت خویش را بر من بنمایی، اجازه بده و پاسخ را « لَنْ ترَى! » قرار مدها
 - (۴) چنانچه سؤال من این باشد که دیدار حقیقی تو کدام است، اجازه بده که جواب آن « هرگز! » نباشد!
- ۷ « من لَانْ عُودَه كَثُفَتْ أَخْصَانِه! ». عَيْنَ الْمَنَاسِبِ لِلْمَفْهُومِ :
- (۱) مهریانی، مهریانی اوردا!
 - (۲) آنکه به ترمی بازآید گامهای بسیار برداردا
 - (۳) یکی بر سر شاخ و بن می بیرید!
 - (۴) آدم خوش اخلاق یاران بسیار دارد!
- ۸ « هر چه از این مورخ نقل شده عاده از محالات است و مخالف طبیعت! »:
- (۱) كلَّ ما ذُكِرَ عَنْ هَذَا الْمُؤْرَخِ مُسْتَحِيلٌ عَادَةً مَنَافِعٌ لِلطَّبِيعَةِ!
 - (۲) جَمِيعُ مَا نَقَلُوا مِنْ هَذَا الْمُؤْرَخِ مِنَ الْمُسْتَحِيلَاتِ وَ مَنَافِعًا لِلطَّبِيعَةِ!
 - (۳) إِنَّ مَا ذُكِرَ مِنَ الْمُؤْرَخِ هَذَا بَعْدَ مَنَالَاتِ وَ مَا يَنْفَعُ الطَّبِيعَةَ!
 - (۴) إِنَّ كُلَّ مَا نَقَلَ عَنِ الْمُؤْرَخِ هَذَا يَعْتَبَرُ مِنَ الْمُنَالَاتِ وَ يَنْفَعُ الطَّبِيعَةَ!
- ۹ « آن حصار تا این تاریخ که سال ۴۳۲ از هزاره اول هجرت است باقی است! »:
- (۱) بقی ذلك السور حتى اليوم الذي هو عام أربعينات و اثنان و ثلاثون بعد الألف الأولى للهجرة!
 - (۲) إن ذلك السور باق إلى وقتنا هذا و هو سنة أربعينات و اثنين و ثلاثين من الألف الأولى للهجرة!
 - (۳) ذلك الحصار باقى إلى يومنا هذا و هي سنة اثنين و ثلاثين و أربعينات من الهجرة الأنفية الأولى!
 - (۴) قد بقى الحصار ذلك حتى هذا التاريخ و هو عام اثنان و ثلاثون و أربعينات بعد الهجرة ب Alf سنه!
- ۱۰ « بسیاری از امیران برای ساختن زوايا یا خانقاها برای قشراهای مختلف مردم با یکدیگر رقابت می کردند! ». عَيْنَ الْخَطَا :
- (۱) كثُرَ مِنَ الْأَمْرَاءِ كَانُوا يَتَافَسُونَ فِي بَنَاءِ الزَّوَالِيَا أَوِ الْخَانَقَاهَاتِ لِشَرَائِحِ النَّاسِ الْمُخْتَلِفَةِ!
 - (۲) كَانَ الْكَثُرَ مِنَ الْأَمْرَاءِ يَتَافَسُونَ فِي تَشْيِيدِ الزَّوَالِيَا أَوِ الْخَانَقَاهَاتِ لِطَوَافَنِ النَّاسِ الْمُخْتَلِفَةِ!
 - (۳) إِنَّ الْكَثُرَ مِنَ أَمْرَاءِ الْبَلَادِ كَانُوا يَتَافَسُونَ لِتَشْيِيدِ الزَّوَالِيَا أَوِ الْخَوَافِقِ لِشَرَائِحِ الْمُخْتَلِفَةِ النَّاسِ!
 - (۴) إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَمْرَاءِ كَانُوا يَتَافَسُونَ مَعًا فِي بَنَاءِ الزَّوَالِيَا أَوِ الْخَوَافِقِ لِلْطَّوَافَنِ الْمُخْتَلِفَةِ مِنَ النَّاسِ!
- ■ عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّشْكِيلِ (۱۱ - ۱۲)
- ۱۱ « عَبَادُ اللَّهِ؛ احْتَرُوا يَوْمًا تَفْحَصُونَ فِيهِ الْأَعْمَالِ وَ يَكْثُرُ فِيهِ الْأَطْفَالُ! »:
- (۱) عباد - يوماً - تفحصن - الأعمال
 - (۲) تفحصن - الأعمال - يكثرون - الزلزال
 - (۳) احترروا - الله - يكثرون - تفحصن
 - (۴) يكثرون - الزلزال - تفحصن - الأطفال

١٢ - «ضعف أمر نصر بن سيار صاحب مروان بن محمد على بلاد خراسان و كانت له حروب أكثر فيها الحيل

و المكابدة!»:

(٢) صَاحِبٌ - مَرْوَانٌ - خَرَاسَانٌ - الْحِيلُ

(١) أَمْرٌ - سَيَارٌ - مَرْوَانٌ - بْنٌ

(٤) ضَعْفٌ - نَصْرٌ - حَرْبٌ - أَكْثَرٌ

(٣) نَصْرٌ - مُحَمَّدٌ - أَكْثَرٌ - الْمَكَابِدَ

١٣ - عین الخطأ في التشكيل:

(١) الْحَيْوَانُ كِتَابٌ في سَيَّعَةِ أَجْزَاءٍ، جَمَعَ فِيهِ الْجَاحِظُ مَا اتَّسَرَّ!

(٢) فِي الْكُتُبِ وَ مَا تَنَاقَلَتْهُ الْأُلْسِنَةُ مِنْ أَقْوَالِ فِي الْحَيْوَانَاتِ وَ الْحَشَرَاتِ وَ الْهَوَامِ؛

(٣) وَ طَبَائِعُهَا وَ عَلَاقَتِهَا بِالإِنْسَانِ، وَ أَوْزَدَ كَثِيرًا مِنَ التَّوَادِرِ وَ الْأَحَادِيثِ وَ الْقَصَصِ؛

(٤) وَ مِمَّا حُكِيَّ عَنِ الْثَّارِ عِنْدَ الْعَرَبِ، وَ ذَكَرَ مَا يُسْتَدِّلُ بِهِ عَلَى حُسْنِ وَضْعِ اللَّهِ وَ تَبَرِّهِ!

■ ■ ■ عین الصحيح في الإعراب و التحليل الصRFI (١٤ - ١٨)

١٤ - (ذلك جزيناهم بما كفروا، و هل نجازي إلا الكفور):

(١) ذلك: اسم غير متصرف - إشارة للبعد - معرفة - مبني على الفتح / مفعول مطلق مقترن، و منصوب محلًا، عامله فعل «كفروا»

(٢) نجازي: للغائب - مزيد ثلثي من باب معاملة - معتل و أجوف (إعلاه بالقلب) - متعد / فعل و مرفوع بضميمة مقدرة، فاعله الضمير المستتر فيه وجوباً، تأثيره «نحن»

(٣) كفروا: ماض - للغائب - مجرد ثلثي - صحيح و سالم - مبني / فعل و فاعله ضمير الواو البارز، و الجملة فعلية و مصدر مؤول و مجرور محلًا بحرف الجر، تأثيره: بكفرهم

(٤) الكفور: مقتضى و اسم مبالغة (مصدره: كفر) - معرف بالـ - معرب - صحيح الآخر - ممنوع من الصرف/مستثنى مفرغ و منصوب بالتبعية للمستثنى منه المحذف على أنه بدل، و المحذف مفعول به

ـ ١٥ - «لو أعطيت الأقاليم السبعة بما تحت أفلاكها على أن أعصي الله ... ما فعلته!»:

(١) السبعة: من الأعداد الأصلية المفردة - مفرد مؤنث - معرف بالـ - معرب - صحيح الآخر - متصرف / نعت و مجرور بالتبعية للمنعوت

(٢) أعطيت: ماض - للتكلم وحده - مزيد ثلثي بزيادة حرفة واحد - متعد - مبني للمجهول / فعل و نائب فاعله ضمير الناء البارز، و الجملة فعلية

(٣) الأقاليم: جمع تكسير (مفرد: إقليم، مذكر) - جامد و غير مصدر - معرف بالـ - معرب - ممنوع من الصرف/مفعول به ثان و مرفوع على أنه نائب الفاعل

(٤) تحت: اسم غير متصرف - من الأسماء الملزمة للإضافة - معرف بالإضافة - مبني على الفتح/ظرف أو مفعول فيه للزمان، و مع متعلقه: شبه جملة و صلة

- ١٦ - « كان ظهوره يوم الثلاثاء لثاني ليالٍ مضين من ذي الحجة سنة ستين! »:
- ١) ستين: جمع سالم للمنكَر بالإلحاد - من أعداد العقود الأصلية - جامد و غير مصدر - معرب / مضارف إليه و مجرور بالياء
 - ٢) سنة: اسم - مفرد مؤنث - جامد و غير مصدر - معرف بالإضافة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / مضارف إليه و مجرور
 - ٣) ليالٍ: جمع تكسير (مفرده: ليلة، مؤنث) - نكرة - معرب - صحيح الآخر - منصرف / تمييز مفرد للعدد و مجرور على أنه مضارف إليه
 - ٤) مضين: ماضٍ - للغائبات - مجرد ثلاثي - معنٌّ و ناقص (إعلاله بالحذف) - معرب / فعل و فاعله ضمير النون البارز ، و الجملة فعلية
- ١٧ - « و أعلمُ ما في اليوم و الأمس قبله و لكنني عن علم ما في غدِ غمِّ! »:
- ١) الأمس: اسم غير منصرف - جامد - معرف بـأي - مبني على الكسر / معطوف و مجرور محلًا بالتبعية
 - ٢) غم: مفرد مذكر - مشتق و صفة مشبهة - نكرة - معرب - منقوص - منصرف / خبر مفرد لحرف « لكن » و مرفوع بضمته مقدمة
 - ٣) أعلم: مضارع - للمتكلّم وحده - مجرد ثلاثي - صحيح و سالم - متعدٌ - مبني للمعلوم / فعل من أفعال القلوب ، و اسمه الضمير المستتر فيه وجوباً تقديره « أنا »
 - ٤) ما: اسم غير منصرف - موصول عام (لغير ذوي العقول عادة) - نكرة مخصوصة - مبني على الفتح / مفعول به و منصوب محلًا الأولى لفعل « أعلم » و الثانية لشبيه فعل « علم »
- ١٨ - « أنا لا أقول: دعوا النساء سوافرًا بين الرجال يجلن في الأسواق! »:
- ١) بين: اسم غير منصرف - من الأسماء الملازمة بالإضافة - نكرة مخصوصة - مبني على الفتح / ظرف أو مفعول فيه للمكان و منصوب
 - ٢) يجلن: للغائبات - مجرد ثلاثي - معنٌّ و مثال (إعلاله بالحذف) - لازم - مبني للمعلوم / فعل و فاعله ضمير النون البارز ، و الجملة فعلية
 - ٣) دعوا: أمر - للمخاطبين - مجرد ثلاثي - معنٌّ و مثال (إعلاله بالحذف) - متعدٌ - مبني على حذف نون الإعراب / فعل و فاعله ضمير الواو البارز
 - ٤) سوافرًا: جمع تكسير (مفرده: سافرة، مؤنث) - جامد و غير مصدر - نكرة - معرب - منصرف / حال مفردة و منصوب ، و صاحب الحال « النساء »
- ■ عین المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٩ - ٣٠)
- ١٩ - عین الخطأ في النسبة:
- ١) عقيدة ← عقدي ٢) ذكرى ← ذكرياوي ٣) حقيقة ← حقيقتها ٤) ببداء ← ببداوي

- ٢٠ - عین الخطأ في التصغير:

١) رسول → رسيل	٢) صلة → وصيلة	٣) كثير → كثير	٤) ميعاد → موعد
- ٢١ - « ... رَبِّكُنَّ أَيْتَهَا الْمُؤْمِنَاتُ فَالْمُؤْمِنَاتُ هُنَّ الَّاتِي ... رَبِّهِنَّ! ». عِنْ الخطأ لِلْفَرَاغِينَ:			
١) إِتقَنَ / إِتقَنَ	٢) اِتقَنَ / اِتقَنَ	٣) تَقْنِين / يَتَقْنِينَ	٤) تَقْنِين / يَتَقْنِينَ
- ٢٢ - عِنْ الصَّحِيحِ فِي عَمَلِ الْمُصْدَرِ:			
٢) لَعِبْتَهُ كُرَةُ الْقَدْمَ كَانَتْ بارِعَةً جَدًّا يَوْمَ لَمْسَ!		١) رَوَيْتَهَا هَذَا الْمَنْظَرُ غَيْرَ رَأَيْهَا شَدِيدًا!	
٤) إِجَابَاتُهَا هَذِهِ الْأَسْنَلَةُ تَدَلُّ عَلَى إِلَامَاهَا بِالْمَوْضُوعِ!			
٣) نَظَرَتْهُ الْخَاطِفَةُ هَذِهِ الْمَقَالَةُ لَا فَائِدَةُ مِنْهَا!			

- ٢٣ - عِنْ الْغَيْرِ جَملَةُ اسْمِيَّةٍ:

- ١) اَعْلَمُ أَنَّ الَّذِينَ يُسْرِفُونَ فِي النَّعْمِ الْإِلَهِيَّ هُمُ الْخَاسِرُونَ!
- ٢) لَيْتَ الْأَغْنِيَاءَ يَجْعَلُونَ مِنْ لَمْوَالِهِمْ حَقًّا لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ!
- ٣) إِنَّمَا الْعَمَلُ الصَّالِحُ بِرَحْمَةِ بَاقِيَّةِ مَادَمَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ!
- ٤) يَصْبِحُ الطَّالِبُ طَالِبُ عِلْمٍ حَقِيقِيًّا مَتَى مَا طَلَبَ الْعِلْمُ أَيْنَمَا كَانَ!

- ٢٤ - عِنْ الصَّحِيحِ فِي اسْمِ الْفَعْلِ:

- ٢) هَلْمَ الصَّفَّ قَبْلَ أَنْ يَبْدأَ الْأَسْتَاذُ بِالدُّرْسِ!
- ٤) عَنِ الْأَخْلَاقِ الْفَاضِلَةِ نَعْلَمُ، أَيُّهَا الْمُصْلِحُونَ!
- ١) إِلَيْكَ يَا خَانِنَ عَنِ، أَفْ لَكَ!
- ٣) عَلَيْكَ بِنَفْسِكَ هَذِبِيهَا، يَا شَاهِةَ!

- ٢٥ - عِنْ الصَّحِيحِ:

- ١) لَمْ يَلِكْ زَمِيلِي رَاسِبًا فِي الْامْتِنَانِ وَلَمْ يَكُنْهُ أَنَا!
- ٢) لَنْ أَكُ كَانِبًا فِي أَقْوَالِي وَلَا فِي أَعْمَالِي!
- ٣) لَنْ أَكُنْ مِنَ الَّذِينَ يَخْلُفُونَ وَعْدَهُمْ بَعْدَ أَنْ وَعَدُوا!
- ٤) لَمْ يَكُنْ الْمُؤْمِنُونَ قَانِطِينَ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ!

- ٢٦ - عِنْ الخطأ عن المفعول به:

- ١) هل أَعْلَمُ زَمِيلَكَ أَسْلَةَ الْامْتِنَانِ بِسِيَطَةٍ جَدًّا؟
- ٢) لِيلَةَ لَمْسَ وَجَدْتُنِي أَكْلَمْنِي فِي النَّوْمِ!
- ٤) أَكَانَتْ أَنْتَ تَمَارِينِكَ كَلَّها فِي الْكِرَاسَةِ؟
- ٣) عَلِمْتُ نَفْسِي دَرْسًا لَمْ أَعْلَمْهُ غَيْرِي طَوْلَ الْحَيَاةِ!

- ٢٧ - عِنْ الخطأ في أسلوب التَّعْجِبِ:

- ١) أَشَدَّ بِاِخْضُرَارِ الْأَشْجَارِ فِي الرَّبِيعِ وَبِانْتَعَاشِهَا!
- ٢) أَشَدَّ بِمَا اِخْضُرَتِ الْأَشْجَارِ فِي الرَّبِيعِ وَبِانْتَعَاشِهَا!
- ٣) ما كَانَ أَشَدَّ اِخْضُرَارِ الْأَشْجَارِ فِي الرَّبِيعِ وَانْتَعَاشَهَا!

- ٢٨ - عِنْ المُشْغُولِ عَنِهِ مُنصُوبًا وَجُوبًا:

- ١) أَوْلَادِي أَجَازَهُمْ عَلَى أَفْعَالِهِمُ الْحَسَنَةُ حَتَّى عَلَى الإِكْنَارِ!
- ٢) الْعِلْمُ إِنْ دَرَسْتَهُ جَيْدًا نَفْعُكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ!
- ٣) كُلَّ كِتَابٍ طَالَعَ مَقْدَمَتَهُ بِدَأْيَةِ الْأَمْرِ وَلَا تَغْفَلَ عَنْهَا!
- ٤) هَلَّا الْحَسَنَةُ لَا تَقْعُلُهَا وَتَتَوَقَّعُهَا مِنَ الْأَخْرَينَ!

- ٢٩ - عین الخطأ:

٢) حضر الطالبان أنفسهما في الصفا!	١) لم يحضر المتهمون نفسهم!
٤) حضر القضاة أنفسهم في المحكمة!	٣) لم تحضر الطالبان نفسهما!
٣٠ - «ينجح الطلبة في الامتحان ولا سيما ...». عين <u>الخطأ</u> للفراغ:	
٤) هو المجتهد!	١) الذي يجتهد!
	٢) المجتهدون!
	٣) المجتهدين!

پی اچ دی تست ، وب سایت تخصصی آزمون دکتری

صفحه ۸

140F

مجموعه دروس تخصصی

کدام عبارت درباره «هوهومنه» صحیح است؟

-۳۱

۱) پرترین امشاسپند، پسر هرمز، داور کردار مردمان است و بهشت خانه اوست.

۲) نگهبان مرغزارها، دشمن دیو خشم، از میان برندۀ بیماری و مرگ و جادوگر و حشرات موذی است.

۳) شهریاری دلخواه است که هرمز انجامین پاداش و پادآفره را از طریق او به مردم می‌دهد و نگهبان فلزات است.

۴) پرورش دهنه آفریدگان است و مردم از طریق او تقدس می‌یابند، ده هزار داروی درمان بخش دارد و دختر هرمز است.

میانی آیین «ذن» در کدام گزینه بیان شده است؟

-۳۲

۱) پذیرش واقعیت عینی و ذهنی جهان، جسم حق و قانون، پرستش بودی ستوه، نایابداری مظاهر جهان

۲) میخت اوتار، موهبت و فیض ایزدی، مظاهر چهارگانه، طریق محبت، قانون علیت و پیوستگی خالق و مخلوق

۳) نسبیت قضایا، انکار جواهر، عدم آزار دیگران، پرهیز از تمایلات جسمانی و نفسانی و دستبرد به اموال دیگران و تجرد از دلیستگی‌های دنیوی

۴) تماس مستقیم با مرشد، انتقال شفاهی آیین بدون توصل به مکتب مقدس، آزادی از قیود آثار نوشته شده، توجه به اسرار باطن و بیداری و روشنایی درون

کدام گزینه در مورد فرقه «شینگون» صحیح است؟

-۳۳

۱) حقیقت مطلق جهان در صورت تمام عقاید و ایمان‌های مذهبی گوناگون مستور است و هر کس به قدر ظرفیت خود از آن بهره‌مند می‌شود.

۲) هدف مطلوب، وصول به ارض مقدس و بهشت جاویدان است که در مغرب جهان فرار دارد و ایمان قلبی برای وصول به مرحله نجات و رستگاری کافی است.

۳) تمام موجودات علوی، بودها و بودی ستوه‌ها، دروغ و باطل هستند، شقاوت در بین مردم رواج یافته و کاسته شدن از افتخارات امپراطور مخالف حق و دین است.

۴) پس از آنکه سالک راه نورد در طلب اشراق و شهود، ذهن خود را از افکار و آداب خالی نمود باید به وسیله مطالعه کتب دینی و تفکرات عقلانی خود را برای وصول به کمال آماده سازد.

پیروان «مکتب قانون» در چین به کدام قاعده قائل بوده‌اند؟

-۳۴

۱) اعتقاد به قانون عقلانی و منطقی عالم(الی)، وفاداری به خانواده، رعایت تشریفات اجتماعی، صفاتی باطن و تزکیه ضمیر

۲) یکسان دانستن مردم در فضائل، ستایش و حرمت به روح کنفوشیوس، صیقل دادن عقل و اعتقاد به قوه حیاتی یا مادی (چی)

۳) اعتقاد به ترک فعل، نفی جنگ و جلال، لزوم کار مولد و اشغال تمریخش در جامعه‌ای واحد و بدون فاصله طبقاتی، کاهش تشریفات و آداب مذهبی

۴) لزوم زوال نظام آشفته فئودالیسم، برقراری یک نظام اجتماعی متین، ضرورت تأسیس حکومت مبتنی بر قوانین، نفی حکومت مبتنی بر تشریفات اخلاقی

کدام گزینه دیدگاه «پیتر برگر» در مورد دین را بیان می‌کند؟

-۳۵

۱) دین به انسان در شناخت خودش کمک می‌کند و باعث می‌شود که او احساس هویت کند

۲) دین، اساساً کوششی است برای برآوردن آرزوها و یا به دست اوردن پاداش‌های دلخواه در غیاب چاره‌های دیگر

۳) مهه‌ترین ویژگی دین، ایمان است، چشم انداز مذهبی می‌کوشد، مفاهیم را به گونه‌ای حقیقی و به دور از هر گونه شک و شواهد مغایر تثبیت کند.

۴) دین، کارش تنها مشروع ساختن و درگذشتن مودن نظم اجتماعی نیست بلکه تجاری که ممکن است باعث از هم گشیختگی اجتماعی و نابسامانی شوند را معقول می‌سازد.

پی اچ دی تست ، وب سایت تخصصی آزمون دکتری

صفحه ۹

140F

مجموعه دروس تخصصی

- ۲۶- کدام گروه معتقدند: «اقوام ابتدایی معاصر را نباید به عنوان موزه تماییشگر زندگی در گذشته‌ای دیرین در نظر گرفت، باورداشت‌ها و دسوم این اقوام بقایای گذشته دور نیستند بلکه جزء جدایی ناپذیر، زنده و شکوفای معاصر به شمار می‌آیند؟
- (۱) معناگرایان (۲) کارکردگرایان (۳) ساختارگرایان (۴) تکامل گرایان
- ۲۷- در معرفی آوالوکیتا (Avalokita) کدام گزینه درست است؟
- (۱) از ایزدان آیین جایی و شبهی برهمن هندوی است. او خود پروردۀ و قائم به خویشتن است.
(۲) در تراواده جسم ظاهری و تخیلی بودا است که به واسطه نیروی جاودانه و به برکت افسون ظاهر می‌شود.
(۳) بودی ستواهی در هینه‌بانه که تحت تأثیر تجلیات ویشتوبی آیین هندوی قرار داشته و از مظاهر لطف بوداست.
(۴) بودی ستواهی است در مهایانه که به مرتبه ایزدی رسیده و تازمانی که آخرین ذره رستگار نشود او به بودایی نمی‌رسد.
- ۲۸- اقسام «قربانی» در بگویدگیتا کدامند؟
- (۱) روح، مادیات، نیایش، جهانیان
(۲) نفس، برهمن، یوگه، علم و معرفت
(۳) حواس و ریاضات، نعمت‌های خدایان، نذرها و آرزوها، برهمن، آمن
(۴) مادی، حواس و ریاضت، یوگه، ودایا و احکام شرعی، علم و معرفت
- ۲۹- در مقایسه میان دیدگاه تنره (tantara) در مورد وجود هفت مرکز در جسم انسان با دیدگاه علاء‌الدوله سمنانی در مورد هفت لطیفة وجود انسان، کدام گزینه جزء موارد اختلاف نیست؟
- (۱) در تنره این مراکز در ستون فقرات است اما لطیفه‌های سمنانی صرفاً معنوی‌اند.
(۲) در تنره هر یک از مراکز، قرارگاه یکی از خدایان است اما ایزدان هندی را نمی‌توان با اولیا و انبیای الهی قابل مقایسه دانست.
(۳) در تنره هفت طبقه انسان با هفت مرکز عالم صغير تطبیق داده می‌شود، اما در نزد سمنانی زمان آفاقی در زمان انفسی انعکاس می‌یابد.
- ۴۰- در معرفی طریقه هسیکاسم (Hesychasm) کدام گزینه صحیح است؟
- (۱) طریقه‌ای در یونان که به سبب مراسم نهانی و داشتن انجیل مخصوص به خود به عنوان بدعت مورد طرد کلیسا فرار گرفت.
(۲) طریقه‌ای ارتدوکس که برای شمايل قداستی قائل نیوده و کلیسا را محل قرار دادن شمايل نمی‌دانست و اذکاری مخصوص به پیروانش توصیه می‌کرد.
(۳) طریقه‌ای ارتدوکس که پیروانش به خلوت گزینی و ادای ذکر و مراقبه می‌پردازند و آداب آن را می‌توان با ذکر در تصوف اسلامی و مکتب یوگه هند مقایسه کرد.
(۴) طریقه‌ای در سنت آیین گتوسی که پیروانش در جنوب مصر به همراه هم به ادای ذکر و عبادت می‌پرداختند و در کلیسای قبطی مصر تأثیرات زیادی گذاشتند.
- ۴۱- خصیصه بارز انبیای عهد عتیق چه بوده است؟
- (۱) ایلیا پیامبر قهر و غضب، اشعیا پیامبر مهر و عطوفت بودند.
(۲) عاموس پیامبر مهر و لطف و هوش پیامبر قهر و غضب بودند.
(۳) ایلیا به جنبه اخلاقی دین یهوه بازگشت، عاموس پیامبر قهر و غضب بود.
(۴) اشعیا مبشر عصری زرین و صلح آمیز می‌باشد و عاموس پیامبر مهر و عطوفت بود.

پی اچ دی تست ، وب سایت تخصصی آزمون دکتری

صفحه ۱۰

140F

مجموعه دروس تخصصی

کدام گزینه از مصوبات شورای ترانت (Trent ۱۵۶۳-۱۵۴۵) نبود؟

-۴۲

۱) ترجمه و لگات ترجمه‌ای معتبر است، شعائر هفت تاست، برای عادل شمرده شدن انسان ایمان کافی است.

۲) با تکیه بر نظرات توماس آکویناس شعائر مقدس هفت تاست، کلیسا مسیحی باید برای وحدت بکوشد.

۳) دیدگاه‌های آگوستین و توماس آکویناس در مورد هفت شعیره مقدس مورد تأیید قرار گرفت و ایمان همسنگ عمل دانسته

شد.

۴) اعتبار سنت کلیسا کاتولیک همسنگ متن مقدس است، شعائر مقدس هفت تاست، ایمان و عمل هر دو در عادل شمرده

شدن انسان از اهمیت برخوردارند.

-۴۳

اتروسک‌ها (Etruscans) در عقائد دینی در رومیان تأثیراتی بر جای نهادند. کدام گزینه در این زمینه صحیح نیست؟

۱) ابداع و ترویج عبادت ایزدان نوین دیانا و یوپیتر، یونو و میثرا و بنای معبد جدیدی برای این ایزدان.

۲) عقیده به اینکه ایزدان دارای جنسیت‌اند و مذکور و مؤنث را دارند و با هم ازدواج می‌کنند.

۳) ساختن مجسمه و پیکر برای ایزدان.

۴) پیشگویی‌های کاهنه و اخبار آن‌ها از غیب.

-۴۴

کدام گزینه، شرح باورهای آناباپتیست‌ها است؟

۱) شمايل و تمائیل کلیسا را بت می‌دانستند و معجزات عیسی مسیح را قبول نداشتند.

۲) ورود در شغل نظامی را خلاف مسیحیت می‌دانستند و تثلیث را از تعالیم عهد جدید نمی‌دانستند.

۳) تعمید اطفال خردسال را درست نمی‌دانستند و تحقیق و خلوص نیت را اساس ایمان به شمار می‌آورند.

۴) دوگند یاد کردن را روا نمی‌شمردند و عقیده به افایم سه‌گانه را بر ساخته کلیسا کاتولیک می‌دانستند.

-۴۵

موارد اشتراک دو طریقه رهبانی دومینیکن و فرانسیسکن کدام است؟

۱) اعزام مبلغان، تعلیم و تعلم، داشتن جامه خاکستری رنگ، گدایی کردن، داشتن تشکیلات منظم

۲) تعلیم و تعلم، فقر و نداری، داشتن جامه سیاه، دخالت در تفییش عقائد، ظاهور متلهان بزرگ

۳) اعزام مبلغان، پوشیدن جامه‌ای با رنگی خاص، گدایی کردن، داشتن تشکیلات، ظاهور متلهان بزرگ

۴) تعلیم و تعلم، دخالت در تفییش عقاید، ظاهور متلهان و عرفای بزرگ در هر دو طریقه، داشتن تشکیلات منظم، فقر و نداری.

-۴۶

هدايا و بخشش‌های کدام سلطان مجد و شکوه را به طریقه چشته باز گرداند؟ در کدام سلسله صوفیه دو «اربعین» معمول

است؟

۱) سلطان اورنگ زیب - قادریه

۲) سلطان محمد تغلق - ذهبیه

۳) سلطان علاءالدین - قادریه

..... به عقیده شیخ عبدالقدوس تحقق «سجهه» منتهی به ...

۱) جاودانگی وجود یا «بقای» صوفیان می‌شود.

۲) تحول کامل رفتار سالک می‌شود.

۳) تقلب جوهری بدن یا جسم و حبس مستمر تنفس می‌شود.

۴) وحدت وجود یا کشف و شهود حقیقت مطلق می‌شود.

-۴۷

از نظر «جامی» توحید الهی کدام است؟

۱) حق سبحانه یکتا است در ذات و افعال

۲) حال توحید وصف لازم ذات موحد گردد و ظلمات رسوم در اشراف نور توحید مضامحل شود.

۳) حق سبحانه در ازل آزال به نفس خود نه به توحید دیگری به وصف وحدانیت موصوف بود.

۴) بینده در بدایت طریق تصوف از سر یقین بداند که موجود حقیقی و مؤثر مطلق نیست الا خداوند عالم

-۴۸

پی اچ دی تست ، وب سایت تخصصی آزمون دکتری

صفحه ۱۱

۱۴۰۸

مجموعه دروس تخصصی

<p>-۴۹-</p> <p>«نیرگونه بیکته‌ها» بر چه امری بیش از هر چیزی تأکید داشتند؟</p>
<p>(۱) وحدت وجود (۲) تهذیب و معرفت نفس (۳) پرستش ویشنو و اوتارهای او (۴) دشمنی با امتیازات طبقاتی و اعمال بتپرستی</p>
<p>طريقه سهورده را چه کسی در هند نشر و رواج داد؟</p>
<p>(۱) بهاءالدین زکریا (۲) شهابالدین عمر سهوردی (۳) شاه ولی الله دهلوی (۴) شیخ احمد سرهندي</p>
<p>از نظر مشایخ «سوال کردن» از خلق :</p>
<p>(۱) روانیست چون منافقی با توکل و موجب دوختن چشم به دست اغیار می‌شود. (۲) رواست چون علامت حضور و اقبال به حق است، مشروط به اینکه الحاف نکند. (۳) رواست چون موجب فراغت دل، ریاضت نفس و پاسداشت حرمت حق می‌شود. (۴) روانیست چون نشانه غیبت و اعراض از حق است و دل خلق را از صاحبدلان می‌رماند.</p>
<p>-۵۰-</p> <p>در مورد تفاوت کرامت و معجزه از نظر هجویری، کدام گزینه درست <u>نیست</u>؟</p>
<p>(۱) شرط معجزه اظهار است و شرط کرامت کتمان است. (۲) شرط معجزه، ایمان آوردن خلق است اما در کرامت این شرط لازم نیست. (۳) صاحب معجزه به کارخود قطع دارد اما ولی نمی‌تواند قطع بیابد. (۴) صاحب معجزه در شرع تصرف می‌کند اما صاحب کرامت فقط تسلیم می‌شود.</p>
<p>-۵۱-</p> <p>در بیت «برو ای خواجه خود را نیک بشناس که نبود فربه مانند آماس» منظور از «خود»، «فربه» و «آماس» به ترتیب عبارتند از:</p>
<p>(۱) روح، معرفت کشفی، معرفت استدلای (۲) نفس ناطقه، معرفت استدلای، معرفت کشفی (۳) نفس کلی، شناخت طریق وصول به عالم بالا، شناخت رذایل (۴) نفس ناطقه، معرفت به اجزاء و جوارح، شناخت صفات و کمالات</p>
<p>از نظر شیخ محمود شبستری مراد از «چشم» و «لب لعل» به ترتیب چیست؟</p>
<p>-۵۲-</p> <p>(۱) استغناه، نیستی در تحت هستی، مظہر لطف الهی / صفت فهرالهی، مایه فراق، نشانه کثرات (۲) نیستی در تحت هستی، مستوری، شفای بیماران، جلوه وصال/ هستی در تحت نیستی، مهجوی، اشتیاق (۳) بیماری و مستی، ظہور حضرت الهیه، لطف الهی/ شراب وصال، کثرت و تعیینات، فنای بندگان (۴) بیماری و مستی، اشتیاق، استغناه، فنا کردن / نیستی در تحت هستی و مستوری، شفای بیماران، شراب</p>
<p>-۵۳-</p> <p> موضوعات قصه‌های رمزی رسالت الطیر و حی بن یقطان نوشته این سینا به ترتیب عبارتند از:</p>
<p>(۱) تأکید بر وحدت اجزاء عالم، معراج روح و رهایی اش از زندان تن (۲) تأکید بر مکتوم ماندن سر، تقدم کشف و شهود بر سلوک عقلی (۳) معراج روح و رهایی روح از تن، بیداری زندگان در عالم رویا (۴) تعلق نفس به بدن و اشتیاق نفس به اتصال با عقل فعال، ارتباط مراتب صور با عقل فعال</p>
<p>کدام یک از آراء علماء الدولة سمعانی با آراء این عربی قابل مقایسه است؟</p>
<p>-۵۴-</p> <p>(۱) نظر سمعانی در مورد ولایت و تفوق اولیاء بر انبیاء (۲) لطایف سبع در وجود عالم صغیر در نظر سمعانی با مراتب انبیاء این عربی در عالم کبیر (۳) سمعانی هم مانند این عربی بهشت را توجه به صورت الهی پنهان در انسان می‌دانست. (۴) سمعانی مانند این عربی معتقد بود که در روز قیامت انسان‌ها خداوند را در برخی صورت‌ها نمی‌شانند.</p>

پی اچ دی تست ، وب سایت تخصصی آزمون دکتری

صفحه ۱۲

140F

مجموعه دروس تخصصی

-۵۷

شاه ولی الله دهلوی در بحث توحید وجودی و توحید شهودی چه نظری داشت؟

(۱) در رساله‌ای هر دو نظر را رد می‌کرد و آن‌ها را منافی با شریعت می‌دانست.

(۲) با وجود آنکه خود نقشبندی بود کوشید از وجود و آین عربی حمایت کند.

(۳) به طور عمده جانب این عربی را فرو می‌گذارد و از احمد سرهندي طرفداری می‌کرد.

(۴) در صدد بود تامیان این دو رأی را جمع کند و اختلاف امام ربانی و این عربی را ظاهری می‌دانست.

کدام گزینه جزء منابع حاصل از «ملفوظات» مشایخ است؟

-۵۸

(۱) خلاصه الالفاظ، رساله قشیریه، کشف المحبوب، آداب المریدین

(۲) مرصاد العباد، اخبار الاخبار، خزينة الاصفیاء، سیر الاولیاء

(۳) حالات و سخنان شیخ ابوسعید، فوائد الفواد، خیر المجالس، خلاصه الالفاظ

(۴) نفحات الانس، حالات و سخنان شیخ ابوسعید، خلاصه الالفاظ، اخبار الاخبار

هدف اصلی مولانا در بیان داستان «پادشاه چهود» در دفتر اول مثنوی کدام است؟

(۱) انتقاد از تعبیت‌های مذهبی جاهلان و سوء استفاده ریاست طلبان از عوام

(۲) افشاءی نقش پولس رسول در تحریف مسیحیت و بیان حقانیت اسلام

(۳) دعوت به تبعیت از راه انبیای بر حق و دوری از مدعیان

(۴) طریق اولیاء و مشایخ در تصوف بر عرفای مسیحی تفوق دارد.

در شرح دو بیت زیر کدام گزینه مورد اشاره شارحان مثنوی قرار نگرفته است؟

مرغ بر بالا وزیر آن سایه‌اش
می‌دود بر خاک پران مرغ و ش

ابلیهی صیاد آن سایه شود
می‌دود چندان که بی‌مایه شود

(۱) هر صورتی در این دنیا اصلی در عالم بالا دارد و باید به آن دل سپرد و نه به این صورت‌ها

(۲) مرغ کنایه از روح است که در فالب جسم درآمده و مردم به جای روح به جسم توجه می‌کنند.

(۳) غرض از مرغ وجود حق تعالی و غرض از سایه موجودات خیالی است که حقیقتی ندارند و پایدار نمی‌مانند.

(۴) آدمی سرچشم‌های لذات را در درون خود باید بجوبید و عمر عزیز را در طلب چیزی که به صورت خوش و به معنی ناخوش است

صرف نکند.